

Ball de la Moixiganga

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Festa Major de Sitges

Coordenades:

Latitud: 41.23508
Longitud: 1.81167
UTM Est (X): 400415
UTM Nord (Y): 4565534

Classificació

Número de fitxa 08270 - 644
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle Sense data
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Ball de diables](#)
Autoria de la fitxa Laia Massansalvador Soler
Data de registre de la fitxa: dv., 18/08/2006 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una representació teatral estàtica, molt probablement relacionada amb la primavera i el cicle agrícola. La representació de la Moixiganga és interpretada per homes al so de les gralles i un timbal, i no admet improvisacions. La que es representa a Sitges es compon de quinze persones, deu dansaires els quals

reben noms diferenciats en funció de la posició que ocupen: els costers, els mitgers, els alts, els baixos i el guia. Representen diverses escenes: la Salutació, les Voltes, el Creuat, el Balcó, l'Assot, la Coronació, l'Argolla, la Figuereta, el Davallament, el Sepulcre, la Resurrecció i, finalment, el Picament de mans. En aquesta última escena destaca un canvi en la melodia que no es succeeix en cap altra tipus de moixiganga i que fa que la de Sitges sigui prou peculiar. Els intèrprets vesteixen de blanc, color que dins de Catalunya s'identifica amb la Catalunya Nova, les variants que personalitzen la indumentària són l'armilla i el barret que llueixen, que son recoberts de flors antigament eren naturals i actualment de roba.

Observacions:

Per la seva estructura melòdica, hom considera que la música que acompanya al ball de la Moixiganga ha de tenir una antiguitat considerable i sempre ha estat interpretada per la gralla. Després de la guerra Civil va estar a punt de perdre's perquè sempre s'havia transmès oralment, i arribà un moment que sols un músic sabia interpretar-la. Actualment la partitura ja ha estat publicada diverses vegades, desapareixent el perill de perdre's. Durant la processó de St. Bartomeu es representa també la Moixiganga, però es munten misteris que tinguin la possibilitat de fer-se caminant a l'aire lliure i al toc que marca la processó.

Història

El nom de la Moixiganga prové de l'àrab, "magxihuacha" o "moaxina", que significa reunió de gent emmascarada per participar en cerimònies. Ha arribat a nosaltres de manera cristianitzada, com la majoria de les manifestacions paganes arrelades al país, que durant el segle XVI van agrupar-se en les festes de Corpus. La moixiganga sovint s'associa a d'altres representacions amb matisos joglars o guerrers i que se celebren en d'altres cultures, fora de la península. Però a Sitges, aquestes formes plàstiques de representacions imitatives, conserven un regust de caràcter religiós i volen representar quadres, dits també misteris, de la passió i mort de Jesucrist. La decoració floral que adorna la blanca indumentària dels intèrprets s'assimila a les flors d'anemone o nooma, que en àrab remetien a l'estimat en la Festa del Tammuz, d'una certa semblança amb la Pasqua que es celebra a Catalunya, ja que els conjunts de florits es dediquen a proclamar la mort i resurrecció de l'esperit del gra.

Bibliografia

AAVV (2001). "Sitges, l'encant de la tradició". Departament de Premsa i Comunicació de l'Ajuntament de Sitges.